

ת"פ 1610/08/13 - מדינת ישראל נגד לאן חברה לבניה ופיתוח בע"מ ..תאופיק לחאם, ח'אלד עראבי

בית-הדין האזורי לעבודה בחיפה

ת"פ 1610-08-13

14 פברואר 2014

לפני:

נשיא רמי כהן

המאשימה: . מדינת ישראל

-
הנאשמים 1 . לאן חברה לבניה ופיתוח בע"מ .
2. תאופיק לחאם
3 . ח'אלד עראבי

החלטה

(בבקשות הנאשמים שאין עליהם להשיב לאשמות שבכתב האישום)

כתב האישום והליכים:

1. כנגד **לאן חברה לבניה ופיתוח בע"מ**, מר **תאופיק לחאם** ומר **ח'אלד עראבי** ("הנאשמת", "**הנאשם 2**" ו-"**הנאשם 3**" בהתאמה) הוגש ביום 1.8.13 כתב אישום המייחס להם עבירות שונות לפי **פקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש]**, התש"ל - 1970 ("**פקודת הבטיחות בעבודה**"), ו**תקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בנייה)**, התשמ"ח - 1988 ("**תקנות הבטיחות בעבודה**") ו**תקנות הבטיחות בעבודה (עגורנאים, מפעילי מכונות הרמה אחרות ואתמים)**, התשנ"ג - 1992 ("**תקנות הבטיחות בעבודה (עגורנאים)**") בגין אירוע מיום 6.5.07 בו נפצע מר **עבד אלקאדר האשם ("האירוע", "הנפגע")**.
2. בכתב האישום נטען כי הנאשמת 1 זכתה במכרז לביצוע, בין היתר, עבודות לחיזוק רצפה קיימת בחדר מס' 6 בבניין כירורגי בבית החולים גליל מערבי בנהריה ("**בית החולים**"). הנאשם 2 היה בזמנים

עמוד 1

הרלוונטים לאישום מנהל הנאשמת 1. הנאשמת 1 מסרה את ביצוע העבודה לקבלן משנה בשם ט.ס. הנדסה ובניה בע"מ, אשר העביר את ביצועה לקבלן משנה נוסף - מסגרייה ס. עוראבי ("המסגרייה") שהנאשם 3 הוא מנהלה.

3. עוד נטען בכתב האישום כי ביום האירוע בעת שעסקו 3 מעובדי המסגרייה, ובהם הנפגע, בהרמת קורות והתקנתם לתקרה, עלה הנפגע על סולם ומשם עבר לשיני המזלג של מכשיר הרמה שהיה מצוי במקום והחל לבצע עבודות קידוח ותקיעת עוגנים לתקרת המרתף.

בשלב מסוים, בעודו עומד על שיני המזלג, הבחין הנפגע בניצוצות חשמל שיצאו מאזור העוגן שהיה בתוך התקרה או אז ביקש מחברו לעבודה להורידו למטה. בטרם הספיק העובד הנוסף לעשות כן, התחשמל הנפגע ונפל לרצפה.

כתוצאה מהנפילה נחבל הנפגע בראשו ובגבו.

4. **הנאשמת 1** הואשמה בעבירה של אי מינוי מנהל עבודה על ידי מבצע בניה (**תקנה 2 לתקנות הבטיחות בעבודה וסעיף 225 לפקודת הבטיחות בעבודה**); בעבירה של אי התקנה של פיגומים מתאימים ובמספר הדרוש על ידי מבצע הבניה (**תקנה 16 לתקנות הבטיחות בעבודה וסעיף 225 לפקודת הבטיחות בעבודה**).

הנאשם 2 הואשם בעבירה של אחריות מנהל (**סעיפים 222 ו- 225 לפקודת הבטיחות בעבודה ותקנות 2 ו-16 לתקנות הבטיחות בעבודה**).

הנאשם 3 הואשם בעבירה של הכנסה לשימוש של מכונת הרמה מבלי שכל חלקיה נבדקו ביסודיות על ידי בודק מוסמך ונתקבל תסקיר חתום על ידי הבודק המוסמך (**סעיפים 86, 222 ו- 225 לפקודת הבטיחות בעבודה**), ובעבירה של הפעלת מכונת הרמה בידי אדם שלא מונה למטרה זו בידי בעלי של מכונה ולא הודרך בידי אדם בעל ניסיון (**תקנה 18 לתקנות הבטיחות בעבודה (עגורנאים) וסעיפים 222 ו- 225 לפקודת הבטיחות בעבודה**).

5. בדיון ההקראה מיום 1.10.13 כפרו הנאשמים באישומים וטענו כי יש לבטל את האישום בשל התיישנות או שיהוי. בהחלטת בית הדין מיום 12.11.13 נדחתה טענת הנאשמים והתיק נקבע לדיון הוכחות. לאחר שנשמעו ראיות המאשימה בדיון מיום 15.1.14 ביקש ב"כ הנאשם 3 לטעון כי אין להשיב לאשמה. ב"כ הנאשמים 1 ו-2 ביקש להצטרף לטענה. לבקשת ב"כ הצדדים, ניתנה להם האפשרות להגיש טיעוניהם בכתב. ביום 23.1.14 הוגשו טיעוני הנאשמים 1 ו-2 וטיעוני הנאשם 3 וביום 30.1.14 הוגשו טיעוני המאשימה.

טיעוני הצדדים:

הנאשמים 1 ו-2:

6. **אי מינוי מנהל עבודה** - לטענת הנאשמים 1 ו-2 לאי מינויו של מנהל עבודה לא היתה כל השפעה על התרחשות האירוע ו/או תוצאותיו. יתר על כן, טוענים הנאשמים כי בפועל מונה מנהל עבודה באתר לעבודות בניה, לרבות העבודה נשוא כתב האישום.

לטענתם, לא נדרשת לסוג זה של עבודה תוכנית בטיחות ואף לא הוכח צורך בקיומה.

לפיכך, הם טוענים, לא הוכחו קיומן של יסודות העבירה.

אי התקנת פיגומים - לטענתם, מעדויות המאשימה עולה כי לא רק שלא היה מקום פיזי להתקנת פיגום כלשהי, העבודה לא חייבה התקנתו. עוד הם טוענים כי עדי המאשימה העידו כאחד כי ניתן היה לבצע את העבודה באופן בטוח גם על סולם שהיה במקום ואשר מפקח המאשימה נמנע מלבדוק.

הנאשם 3:

הכנסה לשימוש של מכונת הרמה - לטענת הנאשם 3, סעיף 86 מתייחס לשימוש ראשון במלגזון, בעוד שהמלגזון שנמצא במקום לא היה חדש ואף עבר שיפוץ יסודי מספר חודשים קודם לכן.
הפעלת מכונת הרמה בידי אדם שלא מונה למטרה זו ולא הודרך - לטענת הנאשם 3, הנפגע הפעיל את המלגזון על דעת עצמו וללא הוראה או אישור מהנאשם 3 או מאדם אחר, לכן אין משמעות לכך שלא מונה ולא הודרך.

תשובת המאשימה:

7. לטענת ב"כ המאשימה על מנת שתתקבל טענת "אין להשיב לאשמה" על בית הדין להגיע למסקנה כי אין בראיות שהוגשו על ידה, אפילו יינתן בהן מלוא האמון, כדי לבסס הרשעה. לטענתה, די בראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחות יסודות העבירה על מנת לדחות את הטענה. כאשר אין מקום, בשלב זה, לדון במהימנות העדים ובסתירות העולות בין העדויות.
עוד טוענת המאשימה כי כשמדובר בעבירות לפי פקודת הבטיחות בעבודה נפסק על ידי בית הדין לעבודה כי מדובר בעבירות מסוג "אחריות מוחלטת".
לפיכך, יש בראיות שהוצגו על ידה הרבה מעבר ל"ראיות לכאורה".

השדה המשפטי:

8. סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב 1982 קובע כי:

"נסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכאורה, יזכה בית המשפט את הנאשם - בין על פי טענת הנאשם ובין מיזמתו - לאחר שנתן לתובע להשמיע את דברו בעניין. ..."

בע"פ 732/76 מ"י נ' כחלון, פד"י לב(1) 170, פסק בית המשפט העליון כי:

"בית המשפט לא יטה אוזן קשבת לטענה שלפיה אין להשיב לאשמה אם הובאו ראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב האישום. ראיות בסיסיות לעניין זה, אין משמען כאמור ראיות שמשקלן והיקפן מאפשר הרשעה על אתר, אלא כדברי בית המשפט העליון בע"פ 28/49 הנ"ל, ראיות במידה, היוצרות אותה מערכת הוכחות ראשונית המעבירה את הנטל של הבאת ראיות (להבדיל מנטל השכנוע) מן התביעה לנאשם". (ההדגשה שלי - ר"כ)

על כך הרחיב בית המשפט העליון בבש"פ 153/95 רחאל נ' מדינת ישראל (19.1.95):

"ראיות לכאורה' על פי סעיף 158 לחוק משפיעות על סדר הדין הפלילי בלבד, במובן זה שקיומן מעביר לנאשם את נטל הבאת הראיות, אך אינו מעביר על שכמו את נטל השכנוע, הנותר תמיד על התביעה. הנאשם לא יורשע בדין אלא אם כן בסוף המשפט יתברר, כי משקל הראיות שהובאו נגדו מספיק להוכחת אשמתו מעבר לכל ספק סביר. על כן, נאשם עשוי להיות מזוכה בדינו אף אם התביעה עמדה בנטל הבאת הראיות והנאשם לא הביא מצדו ראיות לסתור

את ראיות התביעה, וזאת אם היה בראיות התביעה כדי להותיר ספק סביר באשמת הנאשם. לנוכח ההשלכה המוגבלת של 'ראיות לכאורה' על הכרעת הדין, נקבע כי די בראיות דלות ובסיסיות, כי משקלן אינו רלוואנטי, וכי הראיות אינן מאבדות מערכן הלכאורי גם אם בחומר שהובא בפרשת התביעה קיימות ראיות המחלישות את הראיות המרשיעות או סותרות אותן".

ועוד (בחינת "הצד השני של המטבע"):

רק אם יקבע

"כי אין בראיות שהוגשו לבית המשפט מטעם התביעה כדי לבסס הרשעה "אפילו יינתן בהן מלוא האמון, ויוענק להן מלוא המשקל הראייתי". במצב כזה, אין הצדקה לדרוש מן הנאשם להתגונן; שהרי אין לו בפני "מה" להתגונן, וראוי לזכותו" (ההדגשה במקור - ר"כ) (י. קדמי, על סדר הדין בפלילים, תשס"ט-2009, חלק שני, כרך א', עמ' 1446 ("קדמי"))

ואולם:

"בהנחה שהראיות שבאו לחובת הנאשם - ואפילו המדובר אך ב"חלקים" או ב"שברים" של עדות או בראיות העומדות בסתירה לראיות אחרות - תזכנה במלוא האמון והמשקל הראייתי" (ההדגשה במקור - ר"כ) (קדמי, עמ' 1450).

הכרעה:

9. אם כן, על בית הדין לבחון האם הצליחה התביעה להקים מערכת ראיות ראשונית, בסיסית, אף אם דלה, להוכחת אשמתו של הנאשם. רק אם כשלה התביעה במשימתה זו - תתקבל טענתו של הנאשם כי אין לחייבו להשיב לאשמה.

כאמור לעיל, בשלב זה של הדיון, לא ישקול בית הדין שיקולי מהימנות העדים והראיות, לא יעניק משקל ראייתי לראיות שבפניו, אף לא בחן את דיותן של הראיות שהוצגו במסגרת פרשת התביעה.

10. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת הוראות הדין, הגעתי למסקנה שדין טענות הנאשמים להידחות. אלה טעמי:

11. אי מינוי מנהל עבודה

א. תקנה 2 לתקנות הבטיחות בעבודה קובעת:

2. (א) מבצע בניה אחראי לכך כי כל עבודת בניה תתבצע בהנהלתו הישירה והמתמדת של מנהל עבודה שהוא מינהו.

(ב) מבצע בניה יודיע למפקח העבודה האזורי, עם התחלת פעולת הבניה, את שמו, גילו, מענו, השכלתו המקצועית ונסיונו בעבודת בניה של מנהל העבודה וכן ירשום בפנקס הכללי את שמו ומענו של מנהל העבודה.

(ג) הפסיק מנהל העבודה לשמש בתפקידו, יודיע על כך מבצע הבניה, מיד, למפקח העבודה האזורי, ימסור לו את הפרטים של מנהל העבודה שנתמנה במקומו וירשום בפנקס הכללי את שמו ומענו של מנהל העבודה שנתמנה כאמור.

(ד) ההודעה לפי תקנות משנה (ב) או (ג) תימסר על גבי טופס שניתן להשיגו במשרדו של מפקח העבודה האזורי, תיחתם בידי מבצע הבניה ובידי מי שנתמנה מנהל עבודה ותישלח, בדואר רשום, למשרדו של מפקח עבודה אזורי באזור שבו מתבצעת העבודה.

(ה) נראה למפקח העבודה האזורי כי לא נתקיימו במינוי מנהל עבודה הוראות תקנה זו או הוראות תקנה 3, או שהוא סבור שאין האדם שנתמנה מסוגל לבצע את התפקיד בשל רקע מקצועי או ניסיון שאינם מתאימים למילוי התפקיד מבחינת מורכבותו או מבחינת היקף העבודה, רשאי הוא להודיע למבצע הבניה כי אין הוא מקבל את המינוי וכי עליו למנות מנהל עבודה אחר; הודעה כאמור תהיה בכתב ומנומקת. בחילוקי דעות בשאלת קיום ההוראות האמורות יכריע מפקח העבודה הראשי."

"בניה", עבודות בניה ו"פעולות בניה" הוגדרו בסעיף 1 לתקנות כ-

"פעולות בניה ובניה הנדסית כמשמעותם בפקודה ובצו הבטיחות בעבודה (עבודות בניה הנדסית), תשכ"ב - 1961"

וסעיף 1 לפקודת הבטיחות בעבודה הגדיר:

"בניה" -

(1) עבודות הכנה והנחת יסודות לבנין, הקמת בנין, הריסתו, שינוי מבנהו, תיקונו או קיומו, לרבות חידושם של מילוי המשקים או של הקישוט וניקוי חיצוני של המבנה ולמעט בניה הנדסית;

(2) עבודות להתקנת מערכות למים, לביוב, לחשמל, להסקה או לתקשורת ועבודות כיוצא באלה, ובלבד שמבצעים אותן אגב הקמת בנין או אגב הקמתו של מבנה שהקמתו הוגדרה כבניה הנדסית;

מיום 23.8.1974

תיקון מס' 1

ס"ח תשל"ד מס' 745 מיום 23.8.1974 עמ' 136 (ה"ח 1089)

"בניה" -

(1) עבודות הכנה והנחת יסודות לבנין, הקמת בנין, הריסתו, שינוי מבנהו, תיקונו או קיומו, לרבות חידושם של מילוי המשקים או של הקישוט וניקוי חימוני של המבנה ולמעט בניה הנדסית;

(2) עבודות להתקנת מערכות למים, לביוב, לחשמל, להסקה או לתקשורת ועבודות כיוצא באלה, ובלבד שמבצעים אותן אגב הקמת בנין או אגב הקמתו של מבנה שהקמתו הוגדרה כבניה הנדסית;
"בניה הנדסית" -

(1) בניה של קו או שלוחה של מסילת ברזל;

(2) בניית מספן, מבדוק, נמל, נתיב שיט פנימי, מנהרה, גשר, מכון-מים, מאגר, קו צינורות, מוביל מים, ביב או מכון ביוב, הריסתם, שינוי מבנם ותיקונם, לרבות חידושם של מילוי המשקים ושל הצבע;

(3) כל בניה אחרת שנקבעה;"

ב. בעדותו בפני, טען מר מרבנט (מפקח עבודה בכיר - ראש קבוצת מפקחי בנייה באזור הצפון של המאשימה) כי:

"לעבודה הזו היו צריכים למנות מנהל עבודה ולא מינו ולא הודיעו על מינוי" (פרוטוקול מיום 15.1.14, עמ' 38, ש: 21-22)

עוד טען, כי:

"העבודה היחידה שידענו שדווחנו עליה זו העבודה להרחבת הכניסה לבית החולים וזה כתוב בטופס ההודעה שדיווחה לנו הנאשמת 1 ולא כתוב חדר סי.טי. לא נתנו לנו הודעה ורשמו שם עבודות בבית החולים בנהריה, אמרו לנו הרחבת הכניסה לבית החולים. דיווחו לנו שלושה או ארבעה חודשים לפני התאונה" (שם, עמ' 39, ש: 26-29).

לשאלת ב"כ הנאשמים 1 ו-2 האם יש צורך במינוי מנהל עבודה כאשר כבר מונה מנהל עבודה באתר ספיציפי, השיב מר מרבנט:

"אם הוא רשום על הפרוייקט הזה לא. עבודות שמבוצעות בהרחבת הכניסה לבית החולים לא קשורות לעבודות שבוצעו בבניין אחר ועניינן חיזוק תקרה" (שם, עמ' 40, ש: 2-3).

ג. הנה כי כן, ראיות לכאורה בדבר הצורך במינוי מנהל עבודה. ולכן אין מקום בעניין זה לקבל את טענת "אין להשיב לאשמה" - הטענה נדחית.

אדגיש לעניין זה, כי איני רואה, בשלב זה, חשיבות לשאלה האם היה במינויו של מנהל עבודה לשנות את תוצאות האירוע או עצם התרחשותו והעבירה של אי מינוי מנהל עומדת בפני עצמה.

.12

אי התקנת פיגומים

א. תקנה 16 לתקנות הבטיחות בעבודה קובעת:

"16. אם אי אפשר לבצע עבודה בבטחון תוך עמידה על הקרקע או על משטח עבודה יציב ובטוח, יתקין מבצע הבניה פיגומים מתאימים ובמספר הדרוש."

ב. אין חולק בין הצדדים כי אכן לא הותקן פיגום במקום, אלא שהם חלוקים באשר לשאלת החובה להתקינו.

לעניין זה העיד מר מרבנט:

"ש. אם העובד היה עומד על פיגום ולא על המתקן או על סולם הוא גם היה מתחשמל, נכון?"

ת. היה יכול להתחשמל אבל לא היה נופל. בכל מקרה הופסק החשמל, אבל הוא לא היה נופל אם עמד על פיגום.

ש. אני מייצג פה קבלן ראשי, שיושב כאן, מה הוא היה אמור לעשות על מנת למנוע את התאונה הספציפית הזו, אם לא אתה ולא מנהל הבטיחות ולא מנהל הבינוי ידע שעובר שם חשמל בתקרה, מה לא היה בסדר?

ת. כתבתי את זה בדו"ח. לא היה בסדר שהוא עמד על המלגזון. את התופעה של ההתחשמלות אולי אי אפשר היה למנוע אבל הפגיעה הקשה של העובד כתוצאה מהנפילה שלו מהמלגזון, אז זה מה שהמבצע וזו חובתו על פי חוק, קודם כל לדאוג לפיגום תקין ושיבדוק את הפיגום מנהל עבודה שמונה ומי שמונה כמנהל עבודה יש לו אחריות לבדוק את הפיגום או לאשר את העבודה, זה מה שהמבצע צריך לעשות" (פרוטוקול מיום 15.1.14, עמ' 42, ש: 7-17).

ג. לטענת ב"כ הנאשמים 1 ו-2, העידו עדי המאשימה כי לא ניתן היה להתקין פיגום במקום וכי די היה בסולם שהיה במקום ואשר מר מרבנט נמנע מלבחון.

לעניין זה העיד מר מרבנט:

"ת. יש עם זה בעיה. בעבודה הזו לבצע את ההתקנה של הקורה, באמצעות הסולם יש בעיה."

ש. למה?"

עמוד 7

ת. כי הסולם הזה הוא סולם שחיל, צריך להיות מושען על משהו. להתקין את הקורות כאשר הסולם מושען אי אפשר לבצע. בשביל זה צריך להתקין פיגום בטוח כדי לבצע את ההתקנה.

ש. נאמר בחקירה של הנאשם 3, שהוא סולם פתוח שאפשר לעמוד עליו.

ת. הסולם כפי שנראה בתמונה הוא סולם שחיל.

ש. אם היה מדובר בסולם נפתח בעבודה מהסוג הזה, היינו עומד בתקנות הבטיחות?

ת. אם גובה הסולם הוא מעל 2 מ' העובד יכול להשתמש בסולם גם אז אבל צריך לקשור את עצמו.

ש. אמרת שהעובד צריך להיות בגובה של 1.70 מ' מעל הקרקע.

ת. הגובה של האדם לא משנה לפי החקיקה.

את הסולם לא ראיתי, הגעתי יום לאחר התאונה.

ש. אם אומר לך שהסולם שבו השתמשו לא רק שהיה נפתח CB אלא גם שהיה מיוצר על ידי יצרן תקני בשם "חגית" האם אז נראה לך שהוא יכול לשמש כעונה על התקנות?

ת. לעבודה שבוצעה, לא. עבודה של התקנת קורות. קידוח בתקרה לצורך התקנת הקורה והקורה עצמה לא היה בטוח לעבוד בנסיבות האלה על סולם.

ש. האם כדי להבריג את ברגי הפיליפס שמתוארים בתמונה מס' 17 ב-מי/23 כן היה אפשר להשתמש בסולם?

ת. עבודה מהסוג הזה צריכה להתבצע על פיגום, כך לפי התקנות, תקנה 16" (פרוטוקול מיום 15.1.14, עמ' 36, ש: 26-31 ועמ' 37, ש: 2-14).

ד. בשלב זה של הדיון, די בראיות הלכאוריות שהוצגו ע"י המאשימה, לפיהן לא הותקן פיגום במקום (ועל כך כאמור אין חולק) וכי הייתה חובה, מכוח תקנה 16, להתקינו.

ועוד. כאמור לעיל, אין מדובר בעבירה תוצאתית ולכן, לכל הפחות בשלב זה, אין מקום לבחון האם לאי התקנת הפיגום הייתה תרומה לעצם התרחשות האירוע ותוצאותיו.

לפיכך, נדחית טענת הנאשמים 1 ו-2 באשר לאישום זה.

13. הכנסה לשימוש של מכונת הרמה

א. סעיף 86 לפקודת הבטיחות בעבודה קובע:

"86. מכונת הרמה לא תוכנס לשימוש במפעל אלא אם נוסתה וכל חלקיה נבדקו ביסודיות על ידי בודק מוסמך, ונתקבל התסקיר, המפרש את עומסי העבודה הבטוחים של מכונת ההרמה והחתום על ידי הבודק המוסמך שעשה את הניסוי והבדיקה, והוא נתון לעיון".

לטענת ב"כ הנאשם 3 בטיעונו, מתייחס הסעיף ל"שימוש ראשון" כלשהו במלגזון בעוד שלטענת ב"כ המאשימה מדובר בשימוש ראשון במפעל. יודגש, כי ב"כ הנאשם 3 אינו טוען שבוצעה למלגזון בדיקה על ידי בודק מוסמך וכי נתקבל תסקיר בעקבותיה.

ב. מחד אפוא, הפני ראיות שלא בוצעה בדיקה וממילא לא ניתן תסקיר, מקום שהיתה חובה כזו ומאידך עוד לא הגיע השלב בו תינתם להגנה אפשרות להציג ראיה לביצועה של בדיקה כאמור.

אין מקום, בשלב זה, לבחון את פרשנות ב"כ הצדדים באשר למונח "שימוש ראשון" ולהכריע פרשנותו של מי נכונה יותר.

ג. לפיכך, אני דוחה את הטענה באשר לאישום זה.

14. הפעלת מכונת הרמה בידי אדם שלא מונה למטרה זו ולא הודרך

א. תקנה 18 לתקנות הבטיחות בעבודה (עגורנאים) קובעת:

"18. (א) לא תופעל מכונת הרמה המופעלת בכוח מיכני, חשמלי, הידראולי או פניאומטי, למעט עגורנים מסוגים א', ב', ג' ו-ד', אלא בידי אדם שמונה למטרה זו בידי תופש המפעל, מבצע הבניה, מנהל המחצבה או בעליה של מכונת ההרמה, לפי הענין.

(ב) לא יתמנה אדם לתפקיד כאמור בתקנת משנה (א) אלא אם כן עמד בכל הדרישות דלקמן:

(1) מלאו לו 18 שנים;

(2) הודרך בידי אדם בעל ניסיון של שנה אחת לפחות בהפעלה ותחזוקה בטוחים של מכונת ההרמה ובהגנה מפני הסיכונים האפשריים הכרוכים בהפעלתה ותחזוקתה.

(ג) המינוי כמפורט בתקנת משנה (א) ייעשה לפי הטופס שבתוספת החמישית, והמינוי כאמור ימצא במקום שבו מופעלת מכונת ההרמה".

ב. לעניין זה העיד הנפגע כי מי שהרים אותו באמצעות המלגזון היה עלא:

"ש. אתה בטוח שמי שסובב את זה כדי להרים אותך למעלה היה עלא?

ת. זה היה עלא ולא מישהו אחר. (פרוטוקול מיום 15.1.14, עמ' 17, ש: 3-4)

לשאלת ב"כ המאשימה מי הפעיל את מכשיר ההרמה, השיב עלא:

"ת. כל העובדים שהיו, היינו מרימים את זה ידנית. אולי אני הרמתי אולי הנפגע, לא יודע, אמרתי לך שהמתקן נועד רק להרמת פרופילים.

ש. האם אתה זוכר מי הפעיל כשהנפגע נפל?

ת. לא."

ג. ממוצג מי/15 - טופס לחקירת עד (הוגש בהסכמת הצדדים, ר' פרוטוקול מיום 15.1.14, עמ' 9-10) עולה כי לשאלה לעניין ההדרכה לשימוש במלגזון השיב עלא:

"ש. האם קיבלת ממישהו הדרכה איך להפעיל את המלגזון הזה והאם חתמת על טופס מינוי מפעיל מכונת הרמה.

ת. לא קיבלתי הוראות או הדרכה ולא חתמתי על טופס מינוי ואני השתמשתי במלגזון לפי הוראות שיש בשלט שמודבק על המלגזון" (עמ' 4)

בחקירתו ע"י מר מרבנט, השיב הנאשם 3 לשאלות בעניין זה כך:

"ש. איזה עובדים היו רשאים להפעיל את המלגזון?

ת. עלא עראבי הוא מיומן מאוד בעבודה וגם בשיר הוא מיומן והם רשאים מטעמי להפעיל את המלגזון.

ש. האם ניתנה הדרכה לעובדים עלא ובשיר להפעלת המלגזון והעובדים האלה מונו בטופס מינוי מפעיל מכונת הרמה כנדרש בתקנה 18 לתקנות הבטיחות בעבודה (עגורנאים, מפעילי מכונות הרמה אחרות ואתתים)-1992.

ת. אין קשר לשאלה שאתה שואל אותי לבין המכונה הידנית שהיא מופעלת ע"י מנועלה ידנית.

ש. אז האם העובדים האלה מונו על ידך כמפעילי מכונות הרמה בטופס מינוי?

ת. לא". (מוצג מי/13, עמ' 4)

ד. לנוכח האמור, כאשר לפחות מעדות אחת עולה כי עלא הוא שהפעיל את המלגזון וכן משהונחו בפני ראיות לכאורה לכך שלא ניתנה הדרכה למפעיל המלגזון, או שהוא מונה בהתאם לדרישות התקנה, אין מקום בשלב זה, לזכות את הנאשם מהאישום.

ה. אדגיש עוד - חלק ניכר מטיעוני ב"כ הנאשם 3 הוקדש לסתירות העולות, לטענתו, מעדויות המאשימה. אלא שכאמור לעיל, אין מקום בשלב זה של הדיון לבחון את מהימנות העדים ולהתייחס לסתירות העולות מהראיות שהוצגו.

15. סוף דבר. כל טענות הנאשמים בבקשותיהם לזכותם מהאשמות שבכתב האישום, בשלב זה, כיון שאין עליהם להשיב להאשמות, נדחו. על הנאשמים להתייבץ להמשך הדיון בהוכחות ולהציג בו ראיותיהם.

ער אני לעובדה, שהחלטה זו התעכבה עד היום- ולכן מקבל אני בקשת הצדדים לדחות את הדיון הקבוע ליום 16.2.2014. הדיון יתקיים ביום 23.02.2014. 09:00.

ניתנה היום, י"ד אדר תשע"ד, 14 פברואר 2014, בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.